

Tina de Riqueus

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Al sud de la vila
Emplaçament En el camí que va a la Casa de les Vinyes a mà dreta s'observa part de l'estructura.

Coordenades:

Latitud: 41.7907
Longitud: 2.0842
UTM Est (X): 423907
UTM Nord (Y): 4626944

Classificació

Número de fitxa 08138 - 275
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1866
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: S'hauria de consolidar el mur de la banda oest i reconstruir-lo abans de que caigui tota l'estructura.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08137A008000060000ID

Fitxes associades:

[Placa de la primera Escola Pia](#)

Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dv., 20/07/2018 - 02:00

Descripció

Edifici amb planta de ferradura per fora, però rodó per dins, d'uns 4,50 m de diàmetre interior. Construït amb grans pedres pràcticament sense treballar. Porta quadrangular amb llinda de fusta, sobre la qual es troba gravada la data de 1866. Fa 1,70 m x 0,95 m. La paret fa més d'un metre de gruix i l'edifici es tanca amb una falsa cúpula. En el pis inferior hi ha una tina rodona, amb cairons vidriats. La caixa es troba a la part de fora, al marge i per sota de l'edifici. Fa 3,50 m d'altura. A l'interior hi ha una inscripció feta amb un llapis que diu "Feta al 1866. Fa que es feta 78 anys". Es veuen les restes del que podria haver estat una premsa de cargol a l'interior, i una mena de fornícula pràcticament a nivell del terra. A la part exterior hi ha un enderrocament important a la part de ponent.

No massa lluny, un centenar de metres al nord-est i per sobre de la tina, hi ha una zona on es va extreure pedra amb les restes d'una petita cabana, tot molt emboscat.

Observacions:

En la prospecció del terreny s'ha trobat algun fragment de ceràmica de plat català del segle XVIII prop de l'entrada a la tina.

Història

Segons LL. Ferrer i Alòs al Bages la paraula "tina" va ser substituïda per la de "cup" al s. XIV i durant el s. XVI-XVII la tina de pedra folrada amb cairons vidrats es va anar configurant. L'any 1890 al Bages hi havia 27,714 ha plantades que es van incrementar amb l'augment de demanda de vi, l'increment de la població i l'exportació massiva d'aiguardent cap a Amèrica i el Nord d'Europa.

Les tines típiques del Pla del Bages són les d'estructures quadrades o circulars construïdes en pedra i morter de calç i amb l'interior folrat de ceràmica per conservar el líquid. La dimensió de les tines podia variar depenent de la producció de la verema tot i que no solien superar els 2,5 m de diàmetre ni els 3 m de fondària.

Bibliografia

Consorci de les Valls del Montcau, 2005; Tines a les Valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Patrimoni únic a Catalunya. Llibres de Muntanya, 11. Ed. Farell. Octubre.

